

Publicerad 2010-01-10 23:02 av HiPple

Minnesluckor gör livet kortare.

Allting flyter. Inget består.

Kropp mot kropp, byts ut och ändras. I takt till musiken, varma andetag mot svettiga nackar. Sprit-andedräkt, flås och stön.

Mitt i allt finns jag.

Ginen står mig upp över huvudet och jag flyger. Högt högt över alla. I ett rus som bara kan beskrivas som lycka svävar jag runt.

Sen öppnas det stora svarta hålet och jag faller.

Nästa dag får jag börja leta efter mina tappade minnen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HiPple med Poeter.se id #30204 innehar upphovsrätten